

GAZETA

ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XVIII

Nr. 877

Vineri 16 dec.

1966

4 pag. 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

În curînd VACANȚA DE IARNĂ

Încă o săptămînă și elevii vor intra în vacanță. Toți cei care se ocupă de educarea lor se îngrijesc să le facă această vacanță cât mai plăcută, cât mai reconfortantă, să organizeze în așa fel programul ei încît fiecare copil să participe la acțiunile care îl atrag în mod deosebit, să aibă timp pentru joacă în aer liber, pentru lectură, pentru reuniunile de familie.

Pentru elevii din clasele I—VIII, de pildă, se pregătesc serbări, carnavaluri pionieresti, vizite la muzee, la monumente istorice, întîlniri cu scriitorii, cu actorii, matinee de basme, concursuri de ghicitori etc. Se vor prezenta matinee la care vor fi programate filme destinate copiilor, vor avea loc turnee ale teatrelor cu scîrta pentru copii și ale teatrelor de păpuși. Bibliotecile școlare vor fi deschise tot timpul, punînd la dispoziția copiilor cărțile și revistele preferate. Foarte atractive vor fi pentru pionieri și școlari viziile activității sportive organizate în vacanță — jocurile sportive, concursurile de sănătate și de patină, excursiile și drumețiile pentru cunoașterea împrejurimilor localității, a peisajelor de iarnă ale patriei etc.

Pregătiri insuficiente au loc pentru serbarea tradițională a Anului de Iarnă. Direcțiile școlilor și comisiile pe școală ale Organizațiilor pionierilor pregătesc, cu sprijinul comitetelor sindicatelor și al comitetelor de părinți, programe deosebit de atractive pentru aceste serbări. Dornice să păstreze și să ducă mai departe tradițiile populare, colectivele de pionieri și școlari vor merge cu pluşoşorul la profesori

și învățători, la frunții în producție, la activiști de partid și de stat, la părinți.

Plină de voioșie va fi și vacanța de iarnă a elevilor din licee, din școlile profesionale și tehnice. În prezent, birourile organizațiilor U.T.C. pe clase, cu sprijinul dirigenților, îi consultă pe elevii asupra activităților la care ar dori să participe și, pe baza propunerilor făcute de ei, stabilesc acțiunile culturale-sportive ce se vor organiza: vizionări de spectacole, audii muzicale, seri distractive, serate și discuții literare, acțiuni de culegere a unor producții folclorice, vizite la muzee, competiții de schi, patină, săniuș, întreceri la baschet, volei, gimnastică, tenis de masă, drumeții și excursii etc.

De pe acum elevii din clasele mari pregătesc serbările închinată aniversării Republicii. Ei vor prezenta la aceste serbări montaje muzical-literare, poezii, cîntece închinată partidului și patriei.

Au început de pe acum și pregătirile pentru reuelionul la care vor lua parte elevii din licee, școli profesionale și tehnice. Pluşoşoare, concursuri de răvase, jocuri distractive, concursuri de dans, tot felul de surprize vor face ca reuelioanele să se desfășoare într-o atmosferă plină de însuflețire.

Ne-am adresat unora dintre cei care se ocupă de pregătirea vacanței elevilor, rugîndu-i să ne vorbească despre unele aspecte concrete ale acestei pregătiri.

— La ce acțiuni vor participa elevii liceului din Alba Iulia?

— I-am întrebat pe prof. **TIT LIVIU LĂSCU**, directorul acestui liceu.

— Căutînd să răspundem tuturor preferențelor, organizăm acțiuni foarte variate: unele pentru cei ce rămîn în oraș, altele pentru cei ce vor pleca în satele din împrejurimi, unele pentru amatori de muzică, altele pentru iubitorii literaturii și așa mai departe. De mare popularitate se bucură de pe acum un concurs proiectat pentru zilele vacan-

lei. Organizat în genul „dialogurilor fără distanță”, acest concurs, care va avea loc între elevii claselor paralele, va cuprinde programe ale tuturor formațiilor artistice din școală — de cor, de dansuri populare, de teatru. În același fel se vor desfășura întrecerile brigăzilor artistice și concursurile sportive.

Mulți din elevii care rămîn în oraș vor participa la acțiunile din cadrul clubului ce va funcționa în timpul vacan-

ței. Programul clubului se anunță bogat și interesant: o seară literară pe tema „Patria noastră în versuri și muzică”, meciuri de volei, handbal și fotbal, concursuri de schi, de săniuș, o excursie la Brașov, o tabără de schiori pe Valea Jiului.

Elevii care pleacă la sate organizează, împreună cu profesorii de limba română, echipe de culegători de folclor. Două teme stau în deosebi în atenția lor: da-

tinele de iarnă de pe Valea Ampoiului și folclorul vechi și nou din Țara Vinului.

Surprizele cele mai plăcute le va oferi elevilor reuelionul. Conform tradiției, acesta se reînnoiește și în acest an în cadrul școlii. Profesori și elevi se vor întîlni în noaptea Anului Nou pentru ca, într-o atmosferă de sărbătoare, să închine pentru realizările anului trecut, pentru noi succese și bucurii în anul ce vine.

Printre amintiri

VERONICA PORUMBACU

Nu, nu am plecat spre vechiul „capăt al lui 38” în căutarea timpului pierdut, căci nicăieri ca în acest altădată fund de lume care era mahalaua școlii nu am avut o mai intensă, mai înconștientă senzație că aici începe viața. Aici, în școala mărunț de suburbă, printre copiii care pluteau cu inocență de flutur peste milenii stratificate de civilizație, am trecut, o dată cu descifrarea alfabetului (la început a fost totuși Cuvîntul...), din tinerețe în maturitate.

Fereastră tramvaiului care mă poartă către propriul meu trecut printr-un carter neștersit de blocuri îmi desparte de fapt viața de așăzi a orașului de filmul de ieri, care mi se derulează invers sub pleoape, pe un ecran bătut de un vînt rău, de război. Afară, șoseaua caldă, cu blocuri albe, cu lămpi de neon ce vor face, seara, din această margine de oras, un hatar de stiele. Sub pleoape, întunericul gros, subliniat parcă de lumina înăbușită a felinarelor camuflate, a ferestrelor camuflate, a adevărului camuflat. Și copiii mei, aplecați cite cinci pe un abecedar ferfanțat pînă la sfîrșitul anului, și clasa rece, impasibilă de încălzit cu cîteva vreascuri, și ocl fluid între ochii copiilor și ochii dascălilor nu de mult ieșii din adolescență. Apoi mișcarea lui marș, sădirea pomilor, primăvara în ciuda războiului, în cluda mizeriei, pentru ca, la foarte scur timp după aceea, să culeg dintr-o puieții doborîji de avioane

(Continuare în pag. 3-a)

Cercul de artă populară și folclor de la Liceul nr. 4 Băcut.

— Cum vor petrece copiii din satele raionului Alexandria?

a fost întrebară pe care au pus-o profesori. **MILUȚA BORTA**, vicepreședinte al Consiliului regional Bacău al Organizației pionierilor.

— Ne străduim să facem totul pentru ca zilele ei să le aducă numai bucurii: serbări, jocuri, sport, tot felul de concursuri, așa ca fiecare să aleagă ce-i place. Copiii din Furculești și Spătarci vor participa la întreceri cu săniușele. Cei

din Orbeasca, Siliștea și Schitu-Poenari vor pălina pe laciul lacurilor din apropiere. Mulți copii vor participa la fazele pe centre de comune și pe raion ale concursului „Cine știe răspunde”, pe tema: „Înflorința României, patrie socialistă”. Pentru tinerii cinefili se vor prezenta filme ca „Amintiri din copilărie”, „De-aș fi Harap Alb”, „Năică și barza” etc. Nu

vor lipsi nici sezătoarele literare, concursurile de ghicitori ș.a.m.d.

În multe comune contribuie la pregătirile pentru vacanța de iarnă și conducerea cooperativei agricole de producție, reprezentantele comisiilor de femei, părinții. Vă puteți închipui ușor cu ce plăcută emoție întîmpină copiii zilele vacanței. Ei înșiși

pregătesc de pe acum tradiționalele urări, răvase, pluşoşoare și cîntecuri.

Căuțăm să asigurăm toate condițiile pentru ca săptămînea de vacanță să fie cit mai frumoasă, așa încît copiii să se reîntoarcă la școală, după încheierea lor, odihniți și vioi, cu noi puteri de muncă.

— Ce se pregătește pentru pionierii și școlarii din regiunea Bacău?

La această întrebare ne răspunde prof. **MILUȚA BORTA**, vicepreședinte al Consiliului regional Bacău al Organizației pionierilor.

— Ne-am început pregătirile întrebîndu-i pe copiii ce doresc să facă în vacanță. Dovedind fantezie și spirit de inițiativă, ei au făcut numeroase propuneri și sugestii. Locul I între preferințele lor îl ocupă excursiile și drumețiile. De aceea mă voi referi, în

cele ce urmează, îndeosebi la organizarea lor. Pornind de la dorințele pionierilor și școlarilor, am stabilit din vreme, în colaborare cu organele de învățămînt, itinerarele excursiilor. Acestea vor trece prin regiunile cele mai pitorești ale patriei, prin orașe cu bogate vestigii istorice, cu importante obiective industriale, cu edificii de cultură și artă. Copiii vor vizita astfel Valea Prahovei, cu po-

asuri la Doftana, la Muzeul închinat lui Nicolae Grigorescu, la Castelul Peles, pe Valea Bistriței se vor opri la Piatra Neamț, la Țirgu Neamț, în Humulești lui Ion Creangă, la minăstirile Agapia, Văratec și Neamț, la casa memorială Mihail Sadoveanu. Excursia pe Valea Trotușului le va oferi prilejul să cunoască noul și modernul oraș Georgehe Gheorghiu-Dej, combina-

tu chimic de la Roznov, orașul minier Comănești. În aceste zile se fac intense pregătiri pentru drum — se întocmesc hărți cu traseele ce vor fi străbătute, se alcătuiesc colective de ghizi.

Desigur că, pe lângă excursii, vacanța va fi bogată și în tot felul de alte manifestări — concursuri culturale, întreceri sportive, sezătoare, jocuri distractive, întîlniri cu oameni de știință și cultură.

— A fost întocmit și programul de activități sportive?

Răspunzînd la întrebarea noastră, tov. **FOTA BITOLEANU**, membru al Biroului Consiliului General al U.C.F.S., ne-a relatat cîteva amănunte interesante în legătură cu acest program.

— În cursul vacanței vor funcționa, pentru elevii școlilor, sportive și la liceelor cu program de educație fizică, șase tabere: la Păliniș, la Lacul Rosu, la Cabana Rusu (Petroseni), la Cota 1500, la Virful cu Dor și la Băstuni.

Dar, după cum se știe, toți elevii, nu numai cei de la școlile de specialitate, îndrăgesc mult sportul. Ne-am gîndit, firește, și la ei. Pionierii și școlarii, ca și elevii claselor mari, vor participa în vacanță, la numeroase competiții sportive. Nu e vorba de competiții cu caracter de campionat, ci de întreceri menite să-i recreteze: întreceri de patină, de săniuș, de

handbal, baschet și volei, de aruncare la țintă și la distanță, de bulgărie de zăpadă, de săh, de tenis de masă etc. Pentru cei care nu s-au inițiat încă în unele ramuri sportive vom organiza, împreună cu secțiile de învățămînt, centre pentru obținerea înșirilor de polisportiv.

În toate localitățile se vor afla la dispoziția elevilor bazele sportive ale școlilor, ca și cele ale cluburilor și asocia-

țiilor sportive. Aici, pe lângă jocurile și întrecerile care se vor organiza pentru toți elevii, membrii echipelor reprezentative din școlile generale, din licee, din școlile profesionale și tehnice se vor putea pregăti pentru etapele campionatelor republicane școlare.

După cum vedeți, s-a stabilit o agendă sportivă care să răspundă tuturor vîrștelor, tuturor preferințelor.

Sarcinile sindicatelor în învățămîntul seral și fără frecvență

MIHAIL ROȘIANU
președintele Comitetului Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

În prezent, cînd procesul dezvoltării societății noastre socialiste a intrat într-o nouă etapă, caracterizată printr-un avînt fără precedent al forțelor de producție, al științei și tehnicii, se impune cu necesitate ca oamenii muncii să-și însușească o calificare profesională înaltă și o pregătire științifică cit mai temeinică. În același timp se manifestă, cu putere de cerință a vieții, tendința către plenitudine a personalității umane, ceea ce determină necesitatea unei bogate culturi multilaterale.

„Nivelul actual al societății noastre — spunea tovarășii Nicolae Ceaușescu în Raportul prezentat la cel de al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român — impune ridicarea pe o treaptă și mai înaltă a cunoștințelor de cultură generală, științifice și tehnice, ale tuturor cetățenilor patriei”.

Răspunzînd acestor înalte și imperioase cerințe, partidul a statositoric o politică școlară care se caracterizează prin măsuri de adaptare continuă a învățămîntului la trebuințele societății. O dată cu dezvoltarea învățămîntului de zi, se îmbunătățesc continuu învățămîntul seral și învățămîntul fără frecvență, menite să pregătească pe scară tot mai largă, din rîndurile oamenilor muncii care lucrează direct în producție, ingineri și tehnicieni cu înaltă calificare și cu un nivel ridicat de cultură generală. Folosind posibilitățile create de regimul socialist (concedii plătite în afara concediului legal de odihnă, scutirea de taxe școlare, programarea în schimburi de producție care să le permită frecventarea cursurilor și pregătirea pentru lecții), un mare număr de oameni ai muncii de la orașe și sate învăță fără a părăsi producția. Hotărîrea Consiliului de Miniștri de la începutul acestui an cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecven-

tiv și de treburile administrativ-gospodărești, pornind de la elaborarea planului general de activitate al școlii. Organizatorul grupei sindicale este chemat să-și spună cuvîntul în privința acțiunilor stabilite în planurile de activitate, a mijloacelor de realizare a acestora, a repartizării cadrelor didactice. Făcînd propuneri judicioase, sindicatele pot contribui la alcătuirea unor planuri realiste, care să asigure o desfășurare superioară a întregii munci din școală. Organizatorul grupei se va ocupa direct, el însuși, de unele probleme și acțiuni.

O problemă de organizare căreia trebuie să i se acorde toată atenția este alcătuirea claselor. Țînd seama de diferențele de vîrstă dintre elevi, de caracterul diferit al întreprinderilor din care provin ei, de nivelul lor diferit de calificare și pregătire generală etc., conducerea școlilor, grupele sindicale, dirigenții au sarcina de a alcătui, în strînsă colaborare, colective stabile și bine închegate, de a asigura în cadrul acestora un puternic mediu de muncă, o opinie de masă, care să determine o atmosferă favorabilă pentru studiu și relații tovarășești.

Sindicatul din sectorul învățămîntului seral și fără frecvență își vor adapta și planul lor la specificul acestor forme de învățămînt, indicînd într-un mod concret problemele de care trebuie să se ocupe și modul de rezolvare. Planurile vor trebui să cuprindă atît acțiuni organizate în școală, cit și acțiuni ce se realizează în colaborare cu sindicatele din întreprinderile și instituțiile unde lucrează elevii.

Printre acțiunile planificate un loc de seamă trebuie să-l ocupe aceeași activitate la selecționarea și încadrarea profesorilor, la ri-

(Continuare în pag. 3-a)

Chipuri neuitate de profesori

Acad. prof.
M. G. FILIPESCU

Două chipuri de profesori îmi stăruie în amintire pentru calitățile lor deosebite și pentru influența lor determinantă asupra formației mele intelectuale, asupra alegerii drumului pe care l-am urmat în viață: profesorul de științe naturale din liceu Grigore Iliescu și cunoscutul savant și profesor universitar Ludovic Mrazec.

Gîndurile mă poartă spre anii celui de al doilea deceniu al acestui veac. Elev la liceul de băieți din Birlad (școala cu vechea tradiție, care a împlinit recent 125 de ani de existență), așteptam cu pasiune lecțiile lui Grigore Iliescu, profesor care merită un loc de cinste în galeria înaintașilor școlii românești nu numai pentru calitățile sale de pedagog desăvîrșit, ci și pentru deosebita lui competență științifică. De atîfel — să dăm Cezarului ce-i al Cezarului — întregul liceu birlădean se bucura de o binemeritată reputație pentru modul cum se desfășura aici procesul de învățămînt și pentru disciplina în spiritul căreia erau educați elevii.

În ceea ce mă privește (Continuare în pag. 3-a)

Moment sărbătoresc

După cum se știe, conform prevederilor Statutului Organizației pionierilor, începând din acest an are loc sărbătorirea constituției noilor detașamente în clasa a III-a și a ieșirii elevilor clasei a VIII-a din pionierat. Este o manifestare care îmbogățește, care înfrumusează mult viața Organizației pionierilor.

Toți elevii claselor a III-a și a VIII-a din școala noastră au participat, cu entuziasmul și însuflețirea specifică vârstei lor, la împlinirea acestui eveniment. Viitorii pionieri și viitorii membri ai organizației U.T.C., s-au pregătit cum se cuvine pentru sărbătoare. În primul rând, ei și-au intensificat eforturile la învățatură. Catalogele sînt o dovadă concludentă în străduința în această direcție: în paginile lor sînt înscrise numeroase note bune și foarte bune. Totodată, elevii claselor a VIII-a au luat parte la dezbateri pe marginea Statutului U.T.C., iar cu elevii claselor a III-a s-au purtat discuții despre Statutul Organizației pionierilor. De asemenea, elevii claselor a III-a au participat la o discuție despre cartea „Pionierii eroi”, au vizitat Palatul pionierilor, monumentele Capitalei, noile ei cartiere.

Un moment de liniște și, la comanda „Pentru predarea drapelului, drapil!” se apropie cele două găzdi. Garda detașamentului clasei a VIII-a predă drapelul găzdi detașamentului clasei a III-a. După ce găzdia s-a retras la locurile lor, un utedit din clasa a VIII-a a înmănat unui pionier din clasa a III-a „Albumul statet” cuprinzind imagini ale celor mai frumoase acțiuni organizate în perioada pionieratului. Pionierii din clasa a III-a, care au primit albumul, s-au angajat, sub faldrile drapelului și ducă mai departe succesele predecesorilor lor, pentru ca unitatea de pionieri să se poată mîndri și cu ei. Au urmat apoi schimburi de daruri și flori. Ceremonialul de închidere a adunării l-au executat pionierii din clasa a III-a.

Toți cei sărbătorii au prezentat, în încheierea adunării, un montaj literar prin care și-au manifestat dragostea puternică față de partid, față de patrie.

LUCIA BOTEZATU
comandantă unității de pionieri de la Școala generală nr. 5

Scop unitar, acțiuni diferite

Obiectivele importante și complexe ale muncii pionieresti impun cu necesitate o planificare minuțioasă și bine chibzuită a activității în fiecare unitate, în fiecare detașament. O asemenea planificare permite împlinirea judicioasă a activității didactice cu munca pionierescă, evitînd paralelismele.

În raionul nostru, tinîndu-se seama de experiența acumulată de anii trecuți și de indicațiile cuprinse în noile acte statutare ale mișcării pionieresti, în planificarea activității detașamentelor s-a pornit de la studierea atentă a colecțiilor de școlari pe baza unor coordonate psihopedagogice, astfel încît să se fiină seama de condițiile concrete, de preocupările elevilor, de particularitățile lor. Acum, în preajma încheierii primului trimestru, constatăm că s-a acumulat o anumită experiență pozitivă pe această linie.

Planificîndu-și în același timp munca didactică și activitatea cu pionierii, dirigintele clasei a V-a de la Școala generală din Odobotești — care este în același timp comandantul detașamentului de pionieri din această clasă, a trecut la planificarea muncii sale numai după ce a studiat atent caracteristicile colectivului, și aceasta cu atât mai mult cu cît era vorba de un colectiv nou. El a stat de vorbă cu fostul învățator al clasei, cu elevii și părinții lor. În urma acestor discuții și-a dat seama că destul de mulți din elevii clasei a V-a nu cunosc prea bine conținutul unor noțiuni morale cum sînt prietenia, tovarășia, respectul față de oamenii muncii etc. Ca urmare și-a stabilit, printre alte obiective, „Cunoașterea noțiunilor morale, transformarea cunoștințelor respective în deprinderi și trebuințe de conduită morală”. Pentru orele

de dirigință s-au prevăzută discuții pe această temă, iar în programul de activitate al detașamentului s-au planificat activități variate: un simpozion pe tema „Ce înseamnă un adevărat prieten”, vizionarea de filme etc.

La clasa a V-a a Școlii generale din comuna Crouș s-au constat, la începutul anului școlar, unele lipsuri în ceea ce privește comportarea civilizată a elevilor. De aceea, pentru orele de dirigință s-au planificat discuții pe teme ca: „Tînuța și comportarea elevului”, „Salutul între școlari și salutarea celor vîrstnici” etc. La rîndul lor, acțiunile desfășurate în Organizația pionierilor completează, largesc și consolidează prin forme specifice obiectivul educativ general. Astfel, se organizează în acest scop vizionări de spectacole și filme în care se vor urmări tînuța și comportarea pionierilor, discuții pe tema „Cum să ne comportăm acasă, într-o vizită, pe stradă etc.”.

Intr-un mod asemănător au fost alcătuite planurile de activitate și la celelalte școli din raion. De exemplu, la Bolintinul din Vale, unde s-a constat că nu toți elevii și-au dezvoltat gustul pentru literatură, se acordă mai multă atenție lecțiilor de lectură literară și, în același timp, s-a prevăzută, în cadrul organizației pionierilor, organizarea unor expoziții pe teme literare, a unor concursuri de recitare etc.

Pentru a sprijini cît mai mult pe comandanții de detașamente în organizarea unor acțiuni eficiente, care să-i intereseze pe copii, Consiliul organizației pionierilor din raionul Titu a inițiat o acțiune de largă consultare a pionierilor cu privire la activitățile la care ar dori să participe. Au loc, în acest scop, sondaje și anchete la

școlile din Stoențești, Potlogi, Românești etc.

Analizînd o serie de planuri alcătuite de comandanții de unități și detașamente, comisia metodică a Consiliului raional al Organizației pionierilor a constat că în unele locuri — de pildă, în comuna Căscioarele, la Găiești etc. — există tendința de a se înscris în planuri un număr prea mare de acțiuni fără o conturare clară a sarcinilor, ceea ce poate determina paralelisme între munca din școală și cea din Organizația pionierilor. Comisia a atras atenția comandanților asupra acestui fapt și i-a ajutat să-și alcătuiască mai bine planurile. În același timp, membrii comisiei și-au propus să studieze orientarea sistemului muncii dirigintului-comandant de detașament, modul cum sînt conexe sarcinile lui în școală și în Organizația pionierilor, măsura în care contribuie, prin forme specifice, la atingerea scopului unitar izvorit din realitățile colectivului dat. Rezultatele studiului vor fi dezbătute într-o consfățuire pe tema „Corelarea activităților din ora de dirigință cu cele din programul detașamentului”. De asemenea, ne-am propus să organizăm schimburi de experiență, pe centre de comună, între comandanții de detașamente. Cu acest prilej se vor analiza o serie de planuri de activitate.

Creдем că ar fi de un real folos elaborarea unui studiu amănunțit cu privire la planificarea muncii pionieresti, la care să fie antrenati, pe lîngă specialiști, comandanții de detașamente și unități de pionieri.

SIMION MORARU
președintele Consiliului Organizației pionierilor din raionul Titu

La cercul de lăcătușerie mecanică de la Casa pionierilor din Constanța.

Proiecții la epidioscop în clasele mici

Folosirea mijloacelor audio-vizuale în scopul ridicării eficienței predării constituie o preocupare permanentă a cadrelor didactice din Marșghita, care caută să le utilizeze cît mai larg la toate lecțiile unde sînt indicate, începînd încă din primele clase.

De exemplu, învățătorii care predau la clasele I folosesc cu succes proiecțiile la epidioscop în munca de dezvoltare a vorbirii elevilor. Astfel, în proiectii la epidioscop s-au realizat, pot fi utilizate în orice moment al lecției. Învățătorii pregătesc în acest scop ilustrații din albume, din reviste, din almanahuri etc. care apoi sînt înșirate în mod succesiv pe o fișie de carton și prinse în rame de culoare închisă. Buzănoara, la lecția cu tema „Toamna” s-au prezentat la epidioscop o serie de proiecții avînd această temă. Elevii au putut să observe astfel imaginii reprezentînd frunze îngăbenite, plecarea păsărilor călătoare, activitatea de toamnă pe ogor, în livezi, în vîi etc. Ei au fost solicitați să descrie aceste imagini, învățătoarea intervenind numai pe cînd a se orienta observația și pentru a face corecturile necesare în ceea ce privește exprimarea, formularea propozițiilor, ritmul vorbirii și expresivitatea ei. Proiecția a contribuit astfel la consolidarea cunoștințelor elevilor, la dezvoltarea vorbirii lor.

Proiecțiile la epidioscop sînt folosite și la lecțiile de compunere în clasa a III-a, la lecțiile de geografie în clasa a IV-a etc.

PAULINA MORARU
Marșghita

Schimbul de experiență între directori

În raionul Muscel s-a inițiat un larg schimb de experiență între directorii școlilor generale.

Recent directorii s-au întrînit la Școala generală din satul Bughea de Jos. Împărțiți în cîteva colective, ei au studiat munca instructiv-educativă a școlii, activitatea în rîndurile pionierilor, acțiunile culturale organizate de cadrele didactice. S-a desfășurat apoi o dezbateră interesantă în cadrul căreia s-a expus și referatul „Legătura școlii cu familia și cu organizația pionierilor”, susținut de directorul școlii din Bughea de Jos.

Schimbul de experiență între directori se dovedește rodnic, contribuind la mai bună orientare a activității acestora.

PROF. C. DOBRESCU
Directorul școlii generale din comuna Cetățeni, Muscel

Asociații învățătoresți în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea

În rîndurile celor care au luptat în trecut pentru libertatea națională și socială a țării, pentru dezvoltarea culturii poporului s-au numărat multe figuri luminoase de învățători și profesori, înaintași vrednici, cărora le păstrăm un pios respect. Ei au militat cu tărie, în condițiile vitrege ale acelor vremi, pentru sporirea numărului de școli, pentru condiții mai bune de desfășurare a învățămîntului, pentru ridicarea economică și culturală a satelor.

Izolată la început unul de altul, oamenii școlii și-au dat curînd seama că nu pot îmbunătăți situația existentă decît unindu-și forțele. Pe măsura creșterii conștiinței de sine a corpului didactic, pe măsura creșterii rolului pe care îl aveau în societate școlii și slujitorii ei, se dezvoltă și solidaritatea de breasă a învățătorimii. În presă, în conferințele învățătoresți, încep să se dezbate pe larg ideea organizării profesionale a corpului didactic. În ceea ce privește organizarea se ridicau însă numeroase dificultăți. Pe lîngă situația lor materială foarte grea, învățătorii suferau și din cauza izolării în care erau obligați să lucreze, răzleții prin sate, fără mijloace de legătură între ei. Se adăugau, la toate acestea, persecuțiile administrației și lipsa de interes față de școala a stăpînirii.

Străduințele oamenilor școlii de a desfășura o luptă solidă sînt înconjunate de succes în 1873, cînd se înființează „Societatea corpului didactic de toate gradele”, care avea să lupte, după cum se menționa în statutul său, pentru dezvoltarea învățămîntului, pentru întărirea solidarității corpului didactic și pentru susținerea drepturilor sale.

În cadrul celor 15 congrese pe care le-a organizat „Societatea” au fost puși în discuție numeroase probleme pedagogice care interesau corpul didactic de toate gradele, au fost analizate neajunsurile existente în organizarea învățămîntului, făcîndu-se propuneri pentru înlăturarea lor. Cu deosebit interes a fost primit de oamenii școlii congresul didactic ținut la Galați în 1893, la care au participat cîinci sute de membri ai societății. La lucrările lui au participat masiv învățătorii, care au prezentat congresului probleme specifice școlii rurale.

În timpul existenței sale de 20 de ani, societatea a găsit drepturile școlii și ale învățătorimii, luînd poziție fermă în problemele de legiferare școlară. Propunerile sale pentru activitatea sa, considerată ca revoluționară, V. Iftimescu a fost neconștient prigonit de autorități. Acestei prigoniri i s-a datorat și existența scurtă a societății conduse de el.

Încercarea de organizare a învățătorilor pe întreaga țară este reușită însă în anii următori. În 1897 un grup de învățători înaintași înființează, sub conducerea lui C. Ionescu-Lungu, gazeta „Școala viitoare”, în coloanele căreia se făcea apel la închegarea cîntăreii învățătorimii.

În decembrie 1898 s-a ținut la Ploiești primul congres învățătoresc, de a cărui organizare s-a ocupat Ionescu-Lungu. În lucrarea sa „Spovedanie”, apărută în 1934, Ionescu-Lungu arată că ideile sale progresiste pentru apărarea celor mulți și obidiți se datorau în mare parte influenței mișcării socialiste, contactului cu revista „Contemporanul”. Congresul a dezbătut o problemă arzătoare pentru învățătorii — unificarea școlilor normale. El a pus în discuție în același timp proiectul de statut al „Societății învățătorilor și învățătoarelor din România” și a hotărît înființarea

de asistență și asigurare a membrilor societății, iar în ianuarie 1898 ia ființă, prin grija acestuia, „Casa cântinelor școlare” din București. Trebuie menționată, în același timp, munca merituosă desfășurată de membrii societății în vederea ridicării culturale a poporului, prin organizarea de cercuri și sezători.

În activitatea sa, Societatea instituitorilor a dus o luptă susținută pentru a stringe în jurul său pe toți membrii învățămîntului primar. În acest scop ea își modifică în 1899 statutul. La adunările ei participau numeroși învățători care ridicau aici problemele vitale ale școlii rurale. Ei cereau un sistem unic de școli la orașe și sate, ca și asigurarea pregătirii învățătorilor din mediul rural la același nivel cu pregătirea instituitorilor.

Încă în 1885 se întinse încercări de constituire a unor societăți învățătoresți și în județul Buzău, unde ia ființă societatea „Solidaritatea”. În Prahova, în Putna. Deși au de multe ori o existență scurtă, aceste societăți reprezentă un pas înainte în strădania învățătorilor de a duce o luptă comună pentru îndreptarea neajunsurilor de care suferea școala, ca și în munca lor de ridicare a satelor. În multe locuri învățătorii crează cîmine culturale, biblioteci populare, înființează bănci populare și cooperative țărănești. Primele biblioteci populare iau ființă în județul Argeș, pe valea riului Doamnei și a Vîlsanului. Unul din promotorii acestei mișcări a fost vrednicul învățator C. Dobrescu — Argeș, inițiator al „Societății pentru cultura țărănilor”. Devotat cauzii țărănilor, învățatorul Dobrescu — Argeș înființează mai tirziu „Comitetul țărănesc” pentru a pune baza ostiilor de arendare a pîmîntului.

Din rîndurile acestor oameni modesti, care au pornit, săraci și asupriți dar plini de însuflețire pentru idealul ridicării neamului — așa cum afirma învățatorul V. Păunescu în „Tribuna învățătorilor” nr. 78 din oct. 1909 — s-a ridicat și învățatorul Vasile Iftimescu din Soveja-Putna. Expri-mînd năzuința învățătorilor pentru crearea unei corporații profesionale, el alcătuește un proiect de statut al acestei corporații, care pe acele timpuri era privită „ca o conspirație cu grave consecințe sociale”.

În 1890 se înființează prima „Societate a învățătorilor” din întreaga țară, avînd ca președinte pe V. Iftimescu, om cu idel progresiste. Pentru activitatea sa, considerată ca revoluționară, V. Iftimescu a fost neconștient prigonit de autorități. Acestei prigoniri i s-a datorat și existența scurtă a societății conduse de el.

Încercarea de organizare a învățătorilor pe întreaga țară este reușită însă în anii următori. În 1897 un grup de învățători înaintași înființează, sub conducerea lui C. Ionescu-Lungu, gazeta „Școala viitoare”, în coloanele căreia se făcea apel la închegarea cîntăreii învățătorimii.

În decembrie 1898 s-a ținut la Ploiești primul congres învățătoresc, de a cărui organizare s-a ocupat Ionescu-Lungu. În lucrarea sa „Spovedanie”, apărută în 1934, Ionescu-Lungu arată că ideile sale progresiste pentru apărarea celor mulți și obidiți se datorau în mare parte influenței mișcării socialiste, contactului cu revista „Contemporanul”. Congresul a dezbătut o problemă arzătoare pentru învățătorii — unificarea școlilor normale. El a pus în discuție în același timp proiectul de statut al „Societății învățătorilor și învățătoarelor din România” și a hotărît înființarea

acestei societăți, care avea să lupte pentru solidaritatea învățătorilor și pentru răspîndirea culturii la sat. Dar și a doua încercare de organizare a învățătorilor este de scurtă durată. În 1899 revista „Școala viitoare” se desființează, iar societatea își încetează activitatea. Învățătorii vor continua însă lupta pentru organizarea lor, reușind să pună bazele „Asociației învățătorilor și învățătoarelor din România”, care va dăinui multe decenii și va duce o activitate rodnică.

Tendința spre o luptă învățătorescă solidă s-a manifestat puternic, în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea, și în Ardeal și Banat, unde învățătorii români luptau atît pentru sporierea numărului de școli în limba română cît și împotriva asupriții exercitate de stăpînirea străină împotriva învățămîntului românesc.

În 1869 se înființează în Banat prima asociație de oameni ai școlii — „Reuniunea învățătorilor din dieceza Caransebeșului”. Activitatea „Reuniunii” se orienta spre promovarea culturii și a școlii românești, precum și spre apărarea intereselor vitale ale învățătorimii. Problemele dezbătute în cadrul adunărilor ei generale, ca și temele expuse în dizertații sau susținute în cadrul lecțiilor practice organizate de „Reuniune” au făcut să crească autoritatea acesteia. Spre a-și lărgi sfera de activitate, „Reuniunea” a creat 12 „despărțămînte” în diferite centre ale diecezei Caransebeșului. Printre realizările ei se înscrie înființarea unei biblioteci centrale și a unor biblioteci în despărțămînte pentru cadrele didactice.

Organizații profesionale asemănătoare au luat ființă, în acei ani, și în alte locuri. Învățătorii din tinutul Aradului, de pildă înființează în 1872 „Reuniunea învățătorilor români din dieceza Aradului”, avînd ca principale preocupări sporierea numărului de școli românești, perfecționarea cadrelor didactice și culturalizarea poporului. În adunările generale ale „Reuniunii” a rădăne se cere un fond diecezan pentru salarizare și pentru plata pensilor învățătorilor, precum și asigurarea independenței depline în exercitarea activității școlare. Pentru înființarea fondului diecezan la militat și publicația editată de „Reuniune” din Arad — revista „Mînt și inimă”, apărută în 1877. Acțiunea desfășurată pe această linie a fost înconștată de succes — autoritățile fiind silite să înființeze un fond de pensii pentru învățători.

În anii care au urmat s-au mai înființat reuniuni învățătoresci și în alte centre din Banat și Ardeal. Între ele existau strîmbe legături, care s-au manifestat, printre altele, și prin participarea reciprocă de delegați la adunările generale.

Prin acțiunile întreprinse, biruință adesea împotrivrile ivite, învățătorimea română a izbucit să-și ridice prestigiul. Organizațiile profesionale ale corpului didactic, avînd o durată mai scurtă sau mai îndelungată, au reușit să întărească solidaritatea lui și să facă cunoscută capacitatea sa de a conduce destinele școlii românești.

Lupta dusă de corpul didactic în a doua jumătate a secolului al XIX-lea pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt și a condițiilor de muncă și viață ale slujitorilor școlii a continuat cu și mai multă consecvență după anul 1900, cînd numeroase personalități cu idei înaintate au reușit să ridice tot mai sus steagul solidarității profesionale în interesul progresului școlii românești.

ONITA GLIGOR

DETALIU PSIHOLGIC

„Variabila intermediară”

Sîntem, să zicem, la o lecție de aritmetică, la clasa a II-a. Are loc verificarea cunoștințelor. Ne atrage atenția un elev care stă tot timpul cu mina în sus, chiar și atunci cînd un coleg al lui răspunde la întrebarea pusă. În sfîrșit, profesorul îi dă și lui prilejul să vorbească. Elevul răspunde foarte bine, primindu-l nota zece și... se potolește. Nu mai ridică mîna și pare că nu-l mai interesează atît de mult cele ce urmează.

O altă lecție, de gramatică, la clasa a IV-a. Se dă lucrare de control. Elevii ascultă cu atenție și își notează exercițiile pe care trebuie să le rezolve. La exercițiul al treilea, o elevă izbucnește în hohote de plîns. Întrebată de ce plînge, nu răspunde nimic. De abia după ce învățătoarea se apropie de banca ei mîrturisește. În șoaptă, că nu știe să rezolve exercițiul respectiv.

Adesea, la lecție, cîte un elev privește tînt în ochii profesorului, urmărindu-l explicatînd reacțiunea promptă la „comezile” lui („priviți acest tablou”, „scrieți această propoziție” etc.), dar, dacă este întrebat dă un răspuns care trece „pe lîngă” întrebarea pusă, nu este „la obiect”; eșuînd, acest elev face, parcă, efortul să-și aducă amînte despre ce anume s-a vorbit în clasă, așteaptă să i se repete întrebarea.

În toate aceste împrejurări este

vorba de o „variabilă intermediară” care intervine din interior în conduita și activitatea elevilor, imprimînd procesului de învățare o configurație specifică.

Această variabilă, care este de factură psihologică, reprezintă unul din elementele centrale ale procesului de învățămînt. Depistarea și aprecierea justă a genezei și funcției sale reglatorii, ceea ce echivalează cu luarea ei în stăpînire, constituie o sarcină de prim ordin a învățătorului și profesorului.

În primul din cazurile descrise mai sus sîntem în fața unei situații de o problemă de motivație. Modificarea bruscă a conduitei exterioare a elevului s-a produs ca urmare a satisfacerii sistemului tensiolar creat de o anumită dorință, aceea de a obține o notă mare. O altă evoluție a conduitei — dacă, de pildă, elevul, deși a primit nota maximă, ar fi continuat să participe activ la verificarea cunoștințelor — ne-ar fi indicat, dimpotrivă, prezența interesului de cunoaștere. Conținutul obiectiv diferit al sistemului care reglează comportarea elevului ne arată că, într-un caz, avem de-a face cu o situație de motivație externă (interesul pentru notă), iar în celălalt caz, cu o situație de motivație internă (interesul pentru cunoștințe). Prima este efemeră și deci, numai momentan eficientă.

Cea de a doua se caracterizează prin persistență și continuitate.

În cazul al doilea — al lucrării de control la gramatică — ne aflăm în fața unui exemplu tipic de dominare a emoției asupra factorului intelectual. Primul contact cu exercițiul — care nu era ușor, dar nici nu depășea posibilitățile elevilor din clasa a IV-a, în loc să determine „regruparea” forțelor și a provocat o stare afectivă „de baraj” care a dezorganizat și a frînat activitatea elevului. Discuțînd cu ea după lecție am constatat că dispunea de volumul aproape complet al cunoștințelor necesare pentru rezolvarea exercițiului. Efectuarea acestuia implică, însă, trecerea de la reacualizarea anumitor cunoștințe la o operație de confruntare și reorganizare a lor potrivit cerințelor sarcinii, ceea ce reprezintă, într-adevăr, o dificultate pentru elevă deoarece ea nu era deprinsă să lucreze organizat prin parcurgerea mai multor faze, ci să găsească și să exteriorizeze soluția dintr-o dată, sub imperiul stării impulsive create de nerăbdarea de „a epui-ză” cît mai repede sarcina.

Cel de al treilea exemplu ridică problema angajării atenției elevilor în actual lecție. Faptul că un elev răspunde „pe lîngă” întrebarea arată că el a fost „atenți” doar exterior la explicațiile

date, că aceste explicații „nu au ajuns” pînă la el. Or, problema atenției este o problemă de conținut. Cînd elevul ascultă sau privește ce îi arată profesorul, el trebuie să facă aceasta pentru a recunoaște și a înțelege ceva anume — ceva esențial — nu pentru a recepționa și la memoră fiecare element, fiecare detaliu. Numai în acest caz conținutul spre care se orientează el coincide cu acela pe care intenționează să-l transmită profesorul, iar între acțiunile externe ale profesorului (de transmiere a cunoștințelor) și între acțiunile interne ale elevului (de însușire a cunoștințelor propuse) se stabilesc relații de izomorfism, cele din urmă reproducînd simetric parametrii de structură ai celor dintîi. Aceasta și face ca actul de învățare să-și atingă tînta. Psihologic, orientarea selectivă și deci atenția a elevului în material se realizează nu atît pe baza intensității concentrației periferice, senzoriale asupra materialului, cît prin delimitarea sistematică a esențialului de neesențial și prin plasarea esențialului în centrul activității și, implicit, al conștiinței elevului. Asigurarea acestei condiții permite ca elevul să reflecte cu maximum de claritate situațiile problematice declanșate de sarcinile procesului instructiv și să-și dezvolte activi-

tatea exact în direcția dorită de profesor.

Fiind — așa cum arătăm — o „variabilă intermediară”, elementul psihologic al procesului instructiv-educativ (prin care întelegem ansamblul proceselor psihice ale elevului implicate în actual învățării) nu poate fi văzut cu „ochiul liber”. Sestizarea și dirijarea funcțiilor lui reclamă aptitudinea specială a învățătorului și profesorului de a gîndi simultan, în mai multe direcții, atunci cînd transmite anumite cunoștințe asupra materialului pe care îl predă, asupra metodei pe care o folosește, asupra modului cum reacționează elevii la acest material și în general asupra situațiilor psihologice create de desfășurarea lecției. În legătură cu acest din urmă aspect, subliniem importanța deosebită a pricerperii pedagogului de a anticipa dinamica gîndirii și interesului elevului, de a se edifica asupra gradului de înțelegere a materialului de către elevi nu atît după explicarea materialului, cît și în însuși procesul explicării lui.

Desigur, acest lucru cere profesorului o atenție distributivă, care să ofere posibilitatea comutării rapide de la material la elev și invers.

Lector dr. PANTELIMON GOLU

Copiii și problemele desenului după natură

Desenul după natură oferă numeroase posibilități de stimulare a spiritului creator, a fanteziei. Imbogățind percepțiile vizuale ale elevilor, el îi ajută să sesizeze ceea ce este esențial ca formă, volum, mișcare, proporții sau ritm în realitatea înconjurătoare.

Analizând modalitățile de realizare a lecțiilor de desen după natură în școală, constatăm că ele se desfășoară, în multe locuri, după așa-numita metodă apaitică. Această metodă, care pornește de la coordonatele „inchipuite” ale obiectelor — axele de mișcare și axele de simetrie — pune accent pe tratarea amănunțită, insistență a tuturor detaliilor, cărora se acordă primordietate, pe finețea liniilor (ca firul de pianjen), pe acuratețea „farmaceutică” etc.

Mi s-a întâmplat o dată să asist la o oră de desen după natură într-una din primele clase ale unei școli generale. La începutul orei, învățătoarea a cerut copiilor, cu insistență, să folosească creioane bine ascuțite, să traseze linii subțiri, să le steargă pe cele „de prisoș”, să nu păteze capacul cutiei de acuarele. Într-un cuvânt, era atentă ca lucrările să arate curat, înțelși — și nimic mai mult. A prezentat apoi obiectul ce urma să fie desenat — un vas de ceramică populară cu calități cromatice deosebite. Tema i-a interesat

pe copii prin conținutul ei atractiv. Ei au pornit să redea totul „pe nerăsuflate”, uitând de recomandările făcute. Unul din ei, îndeosebi, lucra cu multă pasiune. Dar, când se încalzea de tot, i-a intrat repede dușul rece al învățătoarei:

— De ce nu desenezi cum ți-am arătat eu?

Sint și cadre didactice care cer elevilor doar să reproducă desenele lor de pe tablă (chipurile „model”), sau care nu folosesc acuarela sau altă tehnică de apă... pentru ca elevii să nu se murdărească. Foarte greșit precedează cei care îi învață pe elevi să „descopere” contururile obiectelor cu ajutorul liniilor întrerupte.

Privită și practică exclusivist, metoda analitică folosită la desenul după natură nu numai că nu slujește scopurile instructiv-educative, dar își pierde însuși caracterul ei de metodă esențială de studiu, transformându-se într-un pur exercițiu tehnic, într-o încercare didactică nereușită. Îndoebi consider neindicată utilizarea acestei metode în primele clase, întrucât cere eforturi prea mari, care depășesc posibilitățile elevilor. Într-adevăr, ea se bazează pe „pătrunderea” obiectelor până la esența lor, în cazul de față pînă la axa mișcării lor; dacă la obiectele simetrice și neînșuflete operația a-

cea este mai ușoară, axa de mișcare suprapunându-se pînă la identitate pe axa de simetrie, la celelalte obiecte, și mai ales la cele din floră sau faună, se ivesc numeroase dificultăți, oricît de intuitivă ar fi explicația și demonstrația noastră.

Apoi, această metodă cere ca paginarea să fie realizată după un „schelet” pe care să se facă măsurători de proporționare a dimensiunilor principale pe înălțime și pe lățime. Dar toate aceste operații dificile necesită un efort de abstractizare care depășește mult posibilitățile elevilor mici. Ceea ce vor realiza ei pe această cale se va baza numai pe imitație și va avea ca rezultat doar formarea unor deprinderi însușite mecanic.

O serie de profesori care au constat limitele de accesibilitate ale metodei analitice au adoptat o altă metodă — după părerea mea mai apropiată de particularitățile vârstei la care ne referim — metoda geometrică. Pornind de la exteriorul obiectelor (deci de la aspecte oricum mai „palpabile” vizuale), metoda aceasta urmărește mai întâi încadrarea convențională a imaginii într-un dreptunghi sau într-o altă figură geometrică, care să închidă între laturile masele materiale și de spațiu liber în așa fel încît punctele extreme ale obiectelor să atingă aceste laturi. În cadrul forme geometrice globale se determină, prin vizitări proporționale cu ajutorul creionului — și tot prin eliminarea detaliilor — formele geometrice ale obiectelor, păstrându-se proporțiile dintre ele și spațiile libere. Pornim, de data aceasta, de la general spre detalii, în orice caz de la aspecte mai apropiate de gîndirea concretă a elevilor din clasă a V-a (căci despre un adevărat desen după natură nu poate fi vorba decît începînd de la această clasă). Numai pe măsură ce gîndirea abstractă a elevilor se dezvoltă și capătă o pondere din ce în ce mai mare metoda geometrică poate să treacă să fie îmbinată organic cu metoda analitică. Anume, după ce elevii și-au format deprinderile de a întui „geometric” se pot folosi pentru întărirea acestei deprinderi și pentru învățarea treptată a greșelilor de mișcare sau de dispunere spațială, și axele de mișcare sau de simetrie specifice metodei analitice.

Cum să se rezolve problemele desenului după natură la clasele I-IV? Nu cred că este cazul să se renunțe cu totul la el. Atenția ar trebui îndreptată însă către învățarea procedurilor de lucru greșite (am semnalat câteva) și către modul în care se aleg obiectele pentru studiu. În general programele evită să propună în mod special obiecte ce pot fi desenate. În ceea ce mă privește sint pentru a-i lăsa pe copii să deseneze așa cum văd ei, nu cum vedem noi, dar consider necesară în același timp o îndrumare atentă, perseverentă, nuanțată și, mai ales, accesibilă.

Prof. C. DRĂGULĂNESCU
Liceul nr. 1 din Fălceni

Prof. ION ȘUȘALĂ

Lucrările plastice „după natură” ajută pe copii să sesizeze ceea ce este esențial ca formă, volum, proporții în realitatea înconjurătoare.

Este oare aceasta colegialitate?

Am asistat recent la o lecție deschisă în cadrul unui cerc pedagogic. În ansamblu reușită, lecția a avut însă și suficiente carențe, a ridicat destule probleme. Se putea face deci, pe marea destăvuirii ei un interesant schimb de opinii.

Dar, nu știu cum, în cursul discuției s-au creat două tabere aparent distincte. A localnicilor și a oaspeților. Colegii din localitate, de la primul și pînă la ultimul, îi dădeau invariabil cu: „A fost o lecție reușită”, „S-a încadrat în timp”, „A respectat verigile”, „A folosit material didactic” etc. Oaspeții, dimpotrivă, criticau. Dar, dacă-i ascultai mai atent, vedeai că nu spun nici ei mare lucru: „Ar fi fost mai bine dacă...”, „Poate ar fi trebuit” s.a.m.d.

Mă întreb ce rol au, în ultimă instanță, discuțiile care decurg din atmosfera călduță a înșuflețirii și menajamentelor preventive?

MIRCEA MICU

PRINTRE AMINTIRI

(Urmare din pag. 1)

cadavrele a doi copii care nu au mai avut vreme să-și ajungă în adăpost. Și, în fine, primele mele versuri: angajate, mizgălele nervos pe foile albe ale caietelor rămase în urma lor, pe care miiniile lor stingeau și mici nu le-or mai fi putut umple niciodată.

Gata. Mă apropii de stația terminus, de strada Panselelor, pe care azi se ridică, la câteva sute de metri de vechea noastră școală, o clădire nouă, cea mai impunătoare din cartier, un palat în alb și roșu, cu arhitectura modernă a liniilor sale. Aici vin zilnic, de un desen încăpă, mulți din copiii aceluia care au învățat ei însiși carte în ultimii ani de război. Cînd am trecut pragul am crezut o clipă că voi tresări stingherii de sălile mari, cu ferestre largi, încălzite cu calorifere și răspindite pe trei etaje masive. Dar o fast de-a-judecă mă pomenesesc pe coridoarele în care zbucnesc din clasă la sfîrșitul orei școlarii, umplînd aerul cu zgomotul lor specific (numai o dată dăscălii îi aude muzica încrîntată), ca să mă simt acasă între acești copii care au oștiți totul înaintea lor — manuale gratuite, porți deschise către orice facultate și institut al țării — așa cum m-am simțit adînciori între puștii mahalalei care făceau de trei ori pe zi exerciții fizice pentru autoîncalzire și mesleau în recreerii doar a femele de mămăligă rece usă cu maguin.

Pe de aceea într-o aful de firesc în vorbă cu directorul adjunct și profesorul de matematică Ilie Neagu, un om de cifre care devine poet cînd îmi evocă viața de toate zilele a

semiinternelor, orele de cursuri și pregătirea lecțiilor, masa la cantină și consultajile la cabinetul medic al școlii. Și poate de aceea și conversațiile mele cu cea mai tină și cel mai vîrstnic profesor al școlii de astăzi au o căldură colegială ce se stabilizează repede între membrii de azi ori de ieri ai marii familii didactice.

Cînd o vezi pe Corina Neamtu între elevii ei, cu bretonul părului negru streșină peste ochii foarte deschiși, albaștri, aproape că nu ești sigură cine va urca la catedră și cine se va așeza în bancă. De fapt, diferența de vîrstă între profesora de franceză în primul an de corieră școlară și elevii ei din clasa a VIII-a de opt ani în totul, așa că autoritatea cu care s-a impus, după emoțiile de debut, e cu atât mai de mirare, cu cît nu se datoraste vîrstei, ci poate tocmai relațiilor prietenești între catedră și clasă. Biblioteca personală a profesorei a devenit un fel de for consultativ al școlarii. Ba mai mult încă, toate albumele ei de artă (căci și Corina Neamtu și sotel ei, un linar asistent universitar, au — ca pictorul Ingres viitor — pasuni plastice în afara celei didactice), le pot răsăi și elevii; mica expoziție permanentă de la parterul școlii îmi atestă, de altfel, preocupările lor pe acest tărîm. Unul din elevii, Valentin Jinga, a și expus în Sala Sindicatelor printre artiștii amatori ai Capitalei.

Între cea mai tină și cel mai vîrstnic profesor al școlii, Constantin Coloiș, sint aproape 20 de ani, 20 de ani de muncă perseverentă, de sete de carte, pe care, în alte vremuri, numai cu greu și-a putut-o alina.

Între cea mai tină și cel mai vîrstnic profesor al școlii, Constantin Coloiș, sint aproape 20 de ani, 20 de ani de muncă perseverentă, de sete de carte, pe care, în alte vremuri, numai cu greu și-a putut-o alina.

Și poate și fiindcă el însuși a învățat cu alia greutăți, ca orfan al primului război mondial, ca un copil de trupă încălțat totdeauna cu bocanci mai mari decît piciorul său, profesorul a ațit de bucuras să deschidă azi elevilor săi poarta înțelegerii literaturii niciodată expusă „ex cathedra”, totdeauna analizată în profunzime. Oare de limbă română sint astfel nu doar ore de curs, ci de inițiere. Programa se îmbogățește prin recomandările acestui profesor — care a publicat, încă de pe băncile facultății, o comunicare intitulată „Eminescu și psihologia romanticismului” — prin interpretările de texte. Și astăzi mai în mințile foștii lui elevi analizează poeziile argeziene. Este o mîndrie pentru Constantin Coloiș, că această școală din marginea orașului a dat Facultății de filologie și Institutului pedagogic mulți studenți care fac cîinste învățămîntului superior.

În aceeași seară mi-a fost dat să vorbesc cu inspectoarea Mathilda Mincu, care s-a născut în cartier, care a intrat în școală mică prin 1945 și în școala cea mare în 1954, și care s-a întors să predea în 1964 la absolvirea Institutului pedagogic, în aceeași clădire, alături de foștii ei învățătoare, Lucia Șerbu. „Și așa vrea să știi că pragul școlii pe care l-am trecut împreună cu dăscălii mea a fost pentru mine un prag simbolic”.

Ai dreptate, Mathilda Mincu. Acela era pragul și clipa în care se preda și preia școala generațiilor, școala unui lung șir de dăscăli, de slujitori harnici ai acestui popor și ai culturii sale.

Discipline necesare școlii

Aruncînd o privire asupra disciplinelor ce se predau astăzi în școala generală și liceu, constatăm că se acordă o mare atenție științelor naturii. Este o atenție firesc, cerută de dezvoltarea aceluia — extrem de rapidă — a acestor științe și de însemnătatea aplicațiilor lor.

Care este, însă, situația studiilor științelor despre om? Tine ea oare pasul cu nevoia cunoașterii universului vieții interioare, cu nevoia cunoașterii întregii complexități a relațiilor dintre latura biologică, psihologică, logică, morală și socială a omului modern?

Dacă pornim de la faptul unanim admis că liceul e o școală de cultură generală, că el nu pregătește specialiști într-un do-

meniu sau altul, ci baza de cultură necesară oricărui specialist, nu umește ignorarea unor științe despre viața lăuntrică a omului, despre legile și formele gîndirii logice, despre normele morale etc. Într-adevăr, în actualul plan de învățămînt liceal se prevede doar o oră pe săptămîna pentru predarea psihologiei, sociologiei, și întreaga masă de absolvenți ai liceului, pentru că în mare măsură și de pătrunderea acestor științe depinde dezvoltarea multilaterală a persoanei, crearea unei atitudini noi față de muncă, de viață, de societate a viitorului constructor al societății comuniste.

Vrem să creștem oameni integri, multilaterali dezvoltăți, conștienți de misiunea lor în viața de stăpîni ai universului. Dar cum vom atinge acest scop dacă nu-i ajutăm pe tineri să se

cunoască pe ei însiși, să poată aprecia valorile morale? Consider că este foarte necesar ca orice cetățean care și însușește cultura generală prin absolvirea liceului să posede cunoștințe suficiente și sistematice privind întregul problematică a omului. Nu numai un număr de specialiști trebuie să cunoască psihologia, logica, etica, sociologia, ci întreaga masă de absolvenți ai liceului, pentru că în mare măsură și de pătrunderea acestor științe depinde dezvoltarea multilaterală a persoanei, crearea unei atitudini noi față de muncă, de viață, de societate a viitorului constructor al societății comuniste.

Prof. C. DRĂGULĂNESCU
Liceul nr. 1 din Fălceni

Sarcinile sindicatelor în învățămîntul seral și fără frecvență

(Urmare din pag. 1)

dicarea pregătirii profesionale, pedagogice și politico-ideologice a acestora. Sindicatele sint chemate să-și spună cu toată răspunderea cuvîntul în acțiunea de selecționare și încadrare a profesorilor corepunzătorilor condițiilor speciale în care își vor desfășura activitatea didactică și educativă. Totodată este necesar ca sindicatele să-i ajute pe profesori în organizarea și structurarea lecțiilor, în alegerea metodelor de predare.

Se știe că elevii muncitorilor vin în școală cu o bogăție de date ale experienței practice cîștigate în procesul de producție, dispunînd astfel de un însemnat punct de sprijin în studierea azeilor științelor, în înțelegerea diferitelor fenomene, legi, teorii. Experiența practică a elevilor poate fi însă bine valorificată numai dacă profesorul cunoaște specificul muncii lor, specificul întreprinderii unde lucrează, tehnica și tehnologia acesteia. Iată de ce o primă preocupare a sindicatelor din învățămîntul seral și fără frecvență trebuie să fie aceea de a înlesni cunoașterea de către profesori a acestor aspecte. De mare eficiență în acest scop este organizarea de către sindicate a unor vizite în întreprinderi, a unor excursii de studii și documentare etc.

Apoi, tinînd seama de faptul că elevii cursurilor serale și fără frecvență dispun de mai puțin timp decît cei de la cursurile de zi, se impune folosirea în predare a unor metode și procedee care să asigure înțelegerea deplină a cunoștințelor, ca și sistematizarea lor, încă în clasă, în timpul lecției. Elevii de la seral și, înde-

sebi, cei de la fără frecvență, trebuie ajutați, de asemenea, să-și însușească cele mai bune metode de studiu individual. În acest scop este bine ca sindicatele din școlile care au cursuri serale și fără frecvență să organizeze, în adunări speciale, dezbateri cu privire la metoda specifică predării la aceste cursuri, să popularizeze metodele și procedeele valoroase folosite de cei mai buni profesori, să prilejuiască confruntări de experiență și generalizări menite să ducă la creșterea nivelului calitativ al predării.

Un mare rol în perfecționarea învățămîntului seral și fără frecvență îl are utilizarea auxiliarelor care însoțesc și completează expunerea, îndeosebi a imaginilor proiectate și a înregistrărilor sonore. Acestea contribuie mult la sporirea atenției și a receptivității elevilor, creează o stare de spirit favorabilă unei asimilări mai profunde, fac activitatea școlară mai variată și, prin aceasta, mai puțin oboșitoare. Sindicatele din școlile care au cursuri de învățămînt seral și fără frecvență trebuie să colaboreze cu sindicatele din întreprinderile de unde provin elevii muncitorilor și cu organele administrative pentru a se crea condiții în vederea utilizării cit mai largi în predare a mijloacelor audio-vizuale, îndeosebi la demonstrații și exemplificări. Prin-o asemenea colaborare sindicatele pot aduce o contribuție de seamă și la dotarea școlilor cu aparate proprii de proiectie, diapozitive și diapozitive, cu picupuri și magnetofone. Biroul Executiv al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Instituții de Învățămînt și Cultură va sprijini colaborarea între sindicatele din învățămînt

și cele de la radio-televiziune și cinematografie în vederea studierii în comun și a găsirii celor mai bune măsuri pentru producerea și folosirea mijloacelor audio-vizuale în activitatea școlară. În același timp, pentru a ajuta cadrele didactice în folosirea cu eficiență a acestor mijloace, sindicatele din școli au datoria să organizeze seminarii pe asemenea teme, experimentări etc.

Sarcini de mare însemnătate revin profesorilor încadrați la învățămîntul seral și fără frecvență în domeniul muncii educative. Pentru a-i ajuta în această direcție sindicatele din școli sint chemate să organizeze, în cadrul unor adunări speciale sau pe cercuri specializate, dezbateri uor teme politice, filozofice, economice și sociale, de etică și morală comunistă. Colaborînd strîns cu sindicatele din întreprinderi și cu cele muncesc elevii, sindicatele din școli pot organiza diferite forme de stimulente morale pentru cei ce obțin rezultatele cele mai bune la învățatură.

Particularitățile învățămîntului seral și fără frecvență impun cu deosebire o raționalizare a planurilor de învățămînt, înălțarea paralelismelor, a numărării prea mare de ore și examene, care îngreunază studiul individual al elevilor. Este indicat ca în grupele sindicale ale corpului didactic să se dezbate științific această problemă și să se elaboreze propuneri pentru organele de stat. Se poate dezbate și problema îmbunătățirii programelor, a simplificării lor, a mai bunei coordonări a acestora.

O preocupare a cadrelor didactice care trebuie supusă analizei în cadrul sindicatelor este și a-

ceea a îmbunătățirii manualelor pentru întregul învățămînt și îndeosebi pentru învățămîntul seral și fără frecvență. Sindicatele pot mobiliza cadrele didactice în acțiunea de elaborare a unor manuale mai corepunzătoare, ca și în elaborarea unui număr cit mai mare de lucrări ajutătoare care să trateze probleme din programele școlare, oferindu-se astfel elevilor un plus de informare și orientare teoretică și practică. În această acțiune se poate realiza o colaborare între sindicatele din învățămînt și cele din edituri. De asemenea, este necesară colaborarea cu sindicatele din întreprinderi, pentru ca bibliotecile din întreprinderi, de la cluburi și case de cultură să-și procure literatura didactică de care oamenii muncii au nevoie pentru pregătirea școlară.

Incontenabil că sarcinile mari ce decurg din directivele Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea învățămîntului în actualul plan cincinal nu pot fi împlinite la nivelul cerințelor societății noastre fără sîrguința, devotamentul și capacitatea sporită necontenit a cadrelor didactice. Învățămîntul seral și fără frecvență solicită cadre foarte bine pregătite, cu calități pedagogice deosebite.

Uniunea Sindicatelor din Instituții de Învățămînt și Cultură, apreciînd importanța acestor forme de învățămînt pentru țara noastră în actuala etapă, va intensifica colaborarea sa cu Ministerul Învățămîntului, cu staturile populare și conducerea instituțiilor de învățămînt mediu și superior în toate acțiunile îndreptate spre perfecționarea neîncetată a cursurilor serale și fără frecvență.

(Urmare din pag. 1)

am simțit încă din primele clase liceale atenția plină de căldură a profesorului Grigore Iliescu, care întrebându-mă de ce aplicam la studiu și setea de învățatură a bătaului venit de la țară, înclinația lui pentru științele naturale.

A căutat să-mi educe cu răbdare și grijă capacitățile de cercetare a fenomenelor biologice, mi-a recomandat o serie de cărți — mai întii de popularizare și apoi de specialitate — lărgindu-mi treptat orizontul cunoștințelor. Astfel mi s-a profilat drumul viitoare mele cariere.

Inițial, la terminarea liceului, voiam să urmez medicina. Starea sănătății, însă, nu mi-a permis să mă pregătesc pentru a da examenul la Institutul medicomilitar, care mi-ar fi asigurat condițiile necesare studiilor medicale. Din această cauză am renunțat la planul meu și m-am înscris la științele naturale. Întîmpinam însă greutăți mari: postul promis, de pedagog la un liceu din Capitală, mi-a fost refuzat; în cîmîntul studenților Facultății de științe nu eram primit sub motiv că cerea oare tardivă. Rătăceam disperat pe străzile Bucureștiului, între cîmîntul studentesc, facultate și cele câteva cunoștințe pe care le aveam în marile oraș. Aceasta era starea mea de spirit atunci cînd, în dimineața zilei de 3 octombrie

1921, am citit la secretariatul Facultății de științe așful care anunța că în acea zi, la orele 9,30, avea loc prima prelegere a cursului de mineralogie al profesorului Ludovic Mrazec. Cunoșteam acest nume cîntîm discursul său de recepție la Academia Română, care trata despre „Originea petrolului și a zăcămintelor petrolifere”. Într-o sală neîncălzită a laboratorului de mineralogie și petrografie ne-am adunat aproape 100 de studenți, așteptîndu-l pe profesorul Mrazec. A intrat un om voinic, avînd o figură impunătoare, cu o frunte înaltă, cu ochi albaștri vii și pătrunzători, cu un simțet de om bun dar și cu o nuanță de causticitate. A început să vorbească, expunînd idei și păreri aurorelate de o inteligență vie, idel izvorite din rezultatele unei munci intense și, mai ales, dintr-o intuiție considerabilă a fenomenelor naturii. De la primele frazele marelui profesor ne-a captivat, ne-a vrăjiti prin vastitatea și aprofunditatea acestor activități de cercetare nu numai ca om de știință, ci și ca patriot, fiind fericit de cite ori descoperirea o forme geologice valoroase pentru dezvoltarea economică a țării.

Grigore Iliescu, Ludovic Mrazec — doi dintre profesorii mei a căror amintire mi-a rămas neuitată. Doi oameni cu alee însușiri pe care i-am prețuit și i-am iubit neșpus de mult, făcînd din ei idealuri ale comportării mele în viață.

COLAND

Pagina de față cuprinde materiale menite să vină în sprijinul comandanților de unități și detașamente de pionieri și al cadrelor didactice în pregătirea activităților specifice vacanței de iarnă

SLAVĂ PARTIDULUI

Spre steagul roșu fruntea mi-o ridic, E purpuriu ca roșia-mi cravată Ce flutură pe pieptul încă mic, Da-n care bate-o inimă curată.

Că sînt lăstarul tău înmugurit Și înfloresc în marea-ți primăvară! Și din adîncul sufletului meu Aduc salutul meu cel mai fierbinte Partidului, al cărui steag și eu Miine-am să-l port pe crește, înainte.

Și din adîncul ei sînt fericit Să-ți salut-voios, tubită țară,

VICTOR TULBURE

PLUGUȘOARE

Aho, aho, copii și frați, Stați puțin și nu minți, Și pe mine m-ascultați. Nu mai chinuți buhaiul, Nu mai zăngăniți vâtraiul, Numai voi, ai mititei, Să sunați din clopoței, Că ne-așteaptă gazde ici Cu trei roate de covrigi Spînzurate pe uluci, Și cu trei căciuli de nucl, Și-n cerdac cu un butoi (Asta nu e pentru noi...) Și-un răfoi (ori pui de barză?) Căfărat pe munți de varză, Și-o plăcintă de dovleac, Să mănînci din ea un veac.

Frunzuliță ca mohorul, Cînd să vin cu plugușorul După datini, la urât, Plug în țară n-am aflat. Alelei, și-am fost copii, De la Dunăre la Jii, De la Olt și pin-la Mureș, Unde vîntul e mai gureș, De la Arieșul Mic Pin-la Crișul cel voinic, Însă plugul tras de boi Nu l-am mai găsit la noi. Da-n stația de parcare Mă-ntimpinără tractoare Mindre, tot să le privești, Că-s tractoare românești.

Iarnă... Viscol... Zurgălăi... Dorm, sub stele, blînde ape. Anul tîndr e pe-aproape. Iepurii se duc hai-hui După schurtele lui, Către noi, poartă pe umăr De-vurtele-i fîrte număr, Noi îi sîntem astăzi soții Adunați la poarta școlii.

Minăți, măi! Hăi, hăi!

Prea-nălțate cataloage, Ia vină puțin încoace, Cu mustața de cerneală Și barba de poaleală. În anul ce vine, vrem Numai note mari s-avem. Vrem pe file să te plouă Doar cu zece și cu nouă. Iară clopoțelului Te rugăm acum să-i spuți Că-l luăm în ceața noastră, Cu căciula lui albastră, Să răsună pin-n zori La ferești de-nvățători Unde-om fi colindători

Minăți, măi! Hăi, hăi!

Iarnă... Viscol... Zurgălăi... Anul nou străbate văi Și luminile-i măiestre Le așterne la ferestre, Imbrăcînd în albu-i strai Prea frumosul țării plai. Printre plopi, în alba vale Haideți să-i țesim în cale.

Minăți, măi! Hăi, hăi!

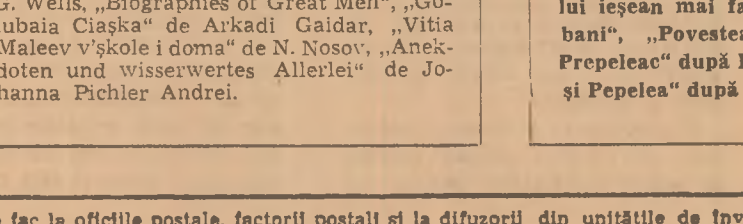
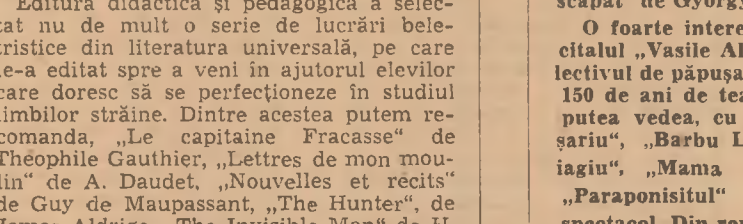
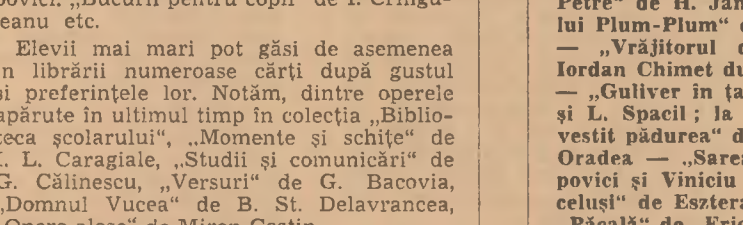
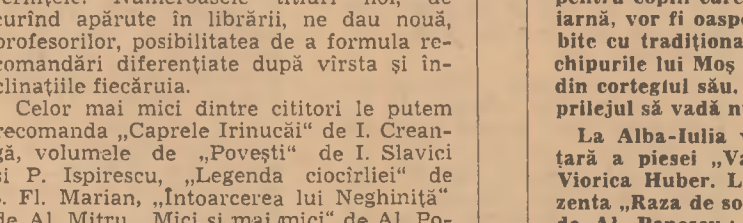
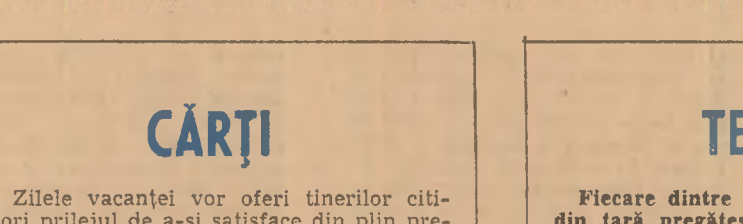
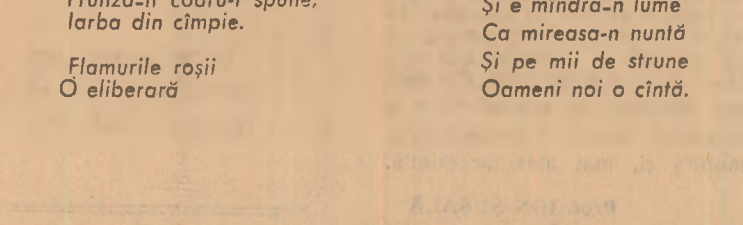
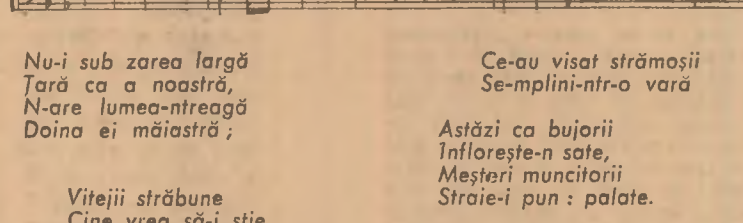
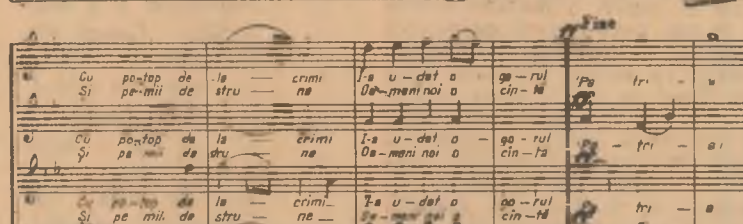
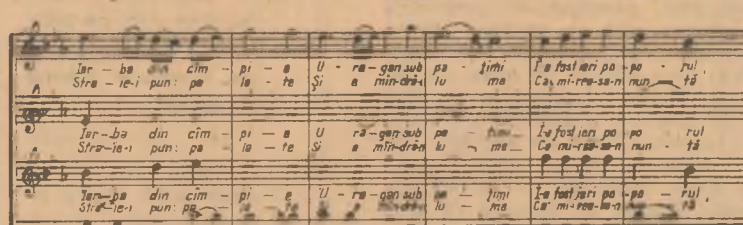
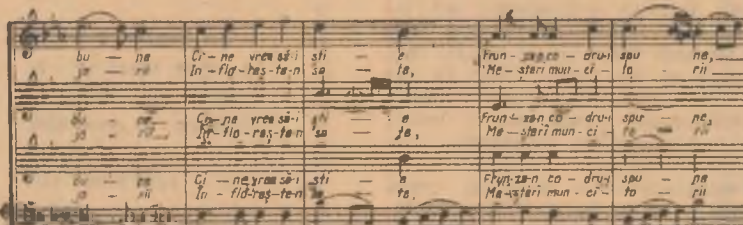
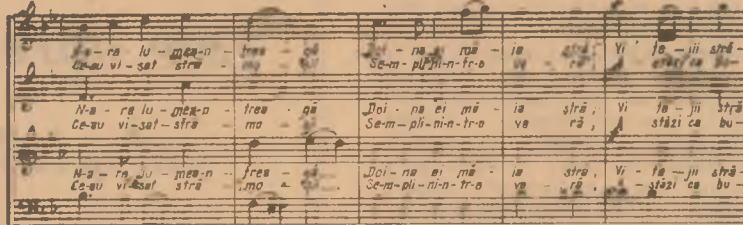
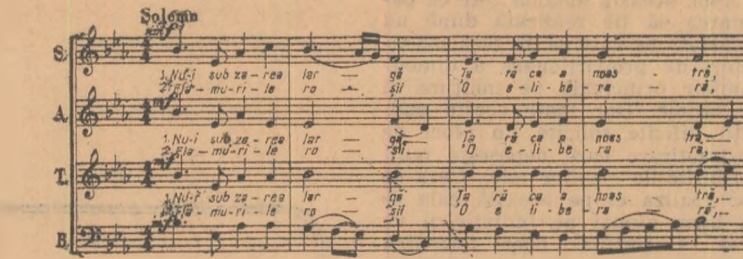
Alelei, mare copii, Tot pămîntul țării ml-l Imbrăcat de sărbătoare, Cu beșugul în hambare. Ia urați, voinici copii, Pentru aste bucurii, Sunați, măi, din zurgălăi, hăi, hăi hăi!

Alelei, copii și frați, Cîntec mindru să-mi cîntați Umpleți traisțele cu nuci Și colaci muițați în miere, Și-n cămăși să puneți mere. Sunați, măi, din zurgălăi, hăi, hăi hăi!

GH. TOMOZEI

IMN

Muzică și versuri: ION BIRSAN

Dragă mi-i această țară, Leri-ler și lilioară, Bună ca o primăvară, Leri-ler și lilioară. Cu pîraiele fugind, Cu lungi fire de arănt, Cu moșnegi de munți cărunji Broboțiți cu nori pe frunzi, Cu munți tineri, mai voinici, Ridați de noi pe-aici, Munți în zale, mari furnale, Tulnicile colosale. Ce vor stelele să-nfrunți, Cu cununii de foc pe frunte. Dragi-mis mie lunca, dealul, Bărăganul și Ardeagul, Și pămîntul care-a supt

ION BRAD

Vacanța de iarnă la Palatul pionierilor

Pe agenda manifestărilor organizate de Palatul pionierilor pentru vacanța de iarnă a acestui an se înscriu numeroase activități recreative-educative.

Pe primul plan se află manifestările prilejuite de Ziua Republicii. La 30 decembrie, în sala de teatru a Palatului pionierilor va avea loc o adunare festivă pe tema „Partidul nostru, lumină vie, a patriei noastre mindrie”, urmată de un spectacol susținut de formațiile artistice ale palatului. Impremună cu consiliile raionale ale Organizației pionierilor din orașul București se organizează, cu această ocazie, o serie de acțiuni de masă. Astfel, la Casa de cultură a tineretului din raionul T. Vladimirescu se va desfășura, la 27 decembrie, acțiunea intitulată „Măreț pămînt al patriei iubite”, în cadrul căreia vor avea loc o înflînire cu ofițeri ai forțelor noastre armate și un program artistic ostășesc. Tot în rîndul acțiunilor de masă se numără concursul „Cine știe răspunde” intitulat „Republica Socialistă România — țară înfloritoare” — care va avea loc la 25 decembrie, la Casa de cultură a tineretului din raionul 23 August și la 28 decembrie la Școala generală nr. 4 din raionul 30 Decembrie — ca și montajul muzical-literar pe tema „Patriei, cîntec de slavă”, care va reuni pionieri și școlari din raioanele 30 Decembrie, V.I. Lenin și Grivița Roșie. Pionierii și școlarii claselor I-IV din raioanele N. Bălcescu, 23 August, Grivița Roșie, V. I. Lenin, 16 Februarie și 1 Mai vor putea face un popas în lumea basmelor românești, întîlnind scriitorii, povestitorii și artiștii îndrăgiți de ei.

Momente de mari atracții și surprize va oferi unui număr de 14.000 de copii bucureșteni carnavalul „Feerie de iarnă”, care se va desfășura în sălile de sport ale palatului în perioada 26 — 30 decembrie 1966 și 2-8 ianuarie 1967. La carnaval vor veni în mijlocul copiilor artiștii îndrăgiți de ei, vestii comici, cîntăreți de muzică populară românească și ușoară, se vor organiza jocuri distrac-

tive, concursuri, parăzi ale costumelor etc. Formațiile artistice ale palatului au pregătit pentru pionieri și școlari și o serie de spectacole. În perioada 25 — 29 decembrie 1966 și 3 — 7 ianuarie 1967 se va prezenta spectacolul cu piesa „Albă ca zăpada și cei șapte pitici magnifici”, de Sandu Petrovici. Între 27-30 decembrie 1966 vor avea loc spectacolele teatrului de păpuși cu piesele: „Unde au dispărut 7, 8 și 9?”, „Mofurică”, iar între 3-7 ianuarie 1967, spectacolul cu piesa „Găleșul fermecat”. Festele 4.000 de pionieri și școlari din Capitală vor putea să vizioneze un program de filme artistice și documentare în sala de teatru a palatului, în zilele de 24 și 30 decembrie a.c., precum și în zilele de 7 și 8 ianuarie 1967. Cu acest prilej vor veni în mijlocul copiilor interpreții unora dintre filmele românești, precum și alți oameni de artă și cultură.

Circa 1.000 de pionieri vor putea să participe la excursiile cu autocarul organizate în perioada vacanței de iarnă de Palatul pionierilor, excursii ale căror teme sînt: „Să cunoaștem frumusețile și bogățiile României socialiste” și „Prin microraiioanele Capitalei”. Iubitorii de sport vor putea participa la un program recreativ pe patinoarul din parcul palatului. Acest program va cuprinde lecții de patină, jocuri și întreceri. De asemenea, vor avea loc unele întreceri la săniuș, schi, jocuri sportive de iarnă. Pentru 150 de pionieri și școlari fruntași în activitatea sportivă se va organiza la Buzeni o tabără de pregătire sportivă și de schi. Cel mai bun sahuștist vor participa la concursul „Cupa 30 Decembrie”. Numeroși pionieri participă la activitățile practice organizate la palat pe tema „Să învățăm să confecționăm podoabe pentru pomul de iarnă”. Cercurile de artă populară, confecții și broderii pun la îndemîna pionierilor și a cadrelor didactice modele de costume de carnaval și teatru, de podoabe și jucării pentru serbările pomului de iarnă.

CĂRȚI

Zilele vacanței vor oferi tinerilor cititori prilejul de a-și satisface din plin preferințele. Numeroasele titluri noi, de curînd apărute în librării, ne dau nouă, profesorilor, posibilitatea de a formula recomandări diferențiate după vîrstă și inclinațiile fiecărui.

TEATRE

Fiecare dintre cele 19 teatre de păpuși din țară pregătesc un cadru sărbătoresc pentru copiii care, în perioada vacanței de iarnă, vor fi oaspeții lor. În sălile impodobite cu tradiționalul pom de iarnă, cu chipurile lui Moș Gerilă și ale personajelor din cortegiul său, micii spectatori vor avea prilejul să vadă numeroase spectacole.

FILME

În afara matineelor pentru elevi pe care le programază în mod obișnuit cinematografele, pentru perioada vacanței de iarnă vor fi programate medaloane cinematografice dedicate unor regiilor și interpreți români, precum și cicluri de filme cu caracter educativ. Cu acest prilej vor avea loc întîlniri ale realizatorilor cu tinerii spectatori. Pe marginea unor filme din cadrul festivalului vor fi organizate concursuri-ghicitoare, discuții, simpozioane.

Zilele vacanței vor prilejui interesante întîlniri cu creațiile unor apreciați cineaști și actori — Ion Popescu-Gopo, Liviu Ciulei, Mircea Drăgan, Elisabeta Bostan, Irina Petrescu, Ion Besoiu, Ana Szeles, Florin Pierșic, Ilarion Ciobanu și alții. Printre filmele programate menționăm peliculele românești: „Amintiri din copilărie”, „Răscola”, „Pădurea spinzuraților”, „Golgota”, „Străinul”, „Duminică la ora 6”, „Tunelul”, „Gaudeamus” precum și filme de peste hotare care se adresează tineretului: „Soșă”, „O clasă neobișnuită”, „Podul”, „Zidul înalt”, „Lumina verde”, „Prea tîrziu”, „Pinguinul”, „Prima deziluzie” și multe altele.

Au fost pregătite și câteva premiere: un basm sovietic „Moș Gerilă”, filmul iugoslav „Noroc, Kekel!” și o aîntîlnire cu doi vechi prieteni ai copiilor, în rîndul „Ridem cu Stan și Bran”.